

Alexandrowicz z Kukowiczów Maria

Data urodzenia: 1899

nauczycielka, lektorka języka rosyjskiego na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, dziennikarka, członkini zwyczajna Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1955–1987.

Urodziła się w Głębochnie k. Witebska w rodzinie Herkulana, ziemianina, i Heleny Wolbeków. W 1917 r. ukończyła w Petersburgu prywatne Gimnazjum Żeńskie przy kościele katolickim św. Katarzyny. Konfiskata majątku w Głębochnie sprawiła, że wraz z rodziną osiadła w Wilnie. W 1920 r. jako harcerka uczestniczyła w wojskowej służbie pomocniczej w kampanii 1920 r. W końcu 1920 r. przeniosła się wraz z rodziną do Bydgoszczy, gdzie uczyła w Miejskim Gimnazjum Żeńskim. W następnym roku powróciła do Wilna i w l. 1921–1927 studiowała polonistykę na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Stefana Batorego, gdzie uzyskała absolutorium. W l. 1932–1933 uczyła języka polskiego w białoruskim Gimnazjum im. A. Mickiewicza. W 1938 r. zamieszkała wraz z rodziną w Łucku (Wołyń), dokąd służbowo przeniesiono jej męża Bohdana. Po wybuchu wojny Bohdan Alexandrowicz został aresztowany i w grudniu 1939 r. zamordowany przez Ludowy Komisariat Spraw Wewnętrznych (NKWD). W kwietniu 1940 r. została deportowana do miejscowości Majkain-Zołoto w Kazachstanie. By utrzymać rodzinę (dwie córki i syna), podejmowała się różnych prac. Po wojnie w marcu 1946 r. osiadła w Toruniu. W kwietniu 1947 r. ukończyła studia i uzyskała na Wydziale Humanistycznym UMK dyplom magistra filozofii w zakresie filologii polskiej. W l. 1947–1950 była nauczycielką języka rosyjskiego w Liceum Pedagogicznym, uczyła też języka polskiego w Liceum Administracyjno-Spółdzielczym (do 1952), współredagowała i pisała do „Małego Gryfa” (dodatku dla dzieci „Robotnika Pomorskiego”). W l. 1949–1970 była lektorką języka rosyjskiego na UMK, potem pracowała na połowę ½ etatu (1983–1986). W l. 1957–1968 była kierownikiem Zespołu Języka Rosyjskiego. Była członkinią Koła PTTK przy UMK i otrzymała godność honorowego członka tej organizacji. W 1926 r. poślubiła kolegę ze studiów Bohdana Alexandrowicza (1896–1940), z którym miała trójkę dzieci: córki Reginę (1927–1940) i Wiesławę (1933–1940) oraz syna Stanisława (1931–2015). Zmarła w Grudziądzu. Pochowana na cmentarzu św. Jerzego w Toruniu.

Literatura:

1. Jędrzyński Z., *Alexandrowicz Maria (1899–1987), nauczycielka, lektorka UMK, dziennikarka, działaczka PTTK*, [w:] *Toruński słownik biograficzny*, t. 4, red. K. Mikulski, Toruń 2004, s. 18–19.

Anna Supruniuk